

Wspólnota Viatores, jako wspólnota wiernych Kościoła Katolickiego, istnieje dla Jezusa Chrystusa i Jemu poświęca wszystkie swoje działania i całe dzieło jakie ma do wypełnienia w Kościele.

Członkowie i Przyjaciele Wspólnoty podejmują wysiłek duchowego rozwoju w celu osobistego nieustannego nawracania się i osiągnięcia zbawienia wiecznego. Zachowanie Reguły pomaga im wzrastać w wierze i w postawie miłości wobec bliźnich; idąc za słowami Mistrza: *Jeśli kto chce iść za mną, niech się zaprze samego siebie, niech weźmie krzyż swój i niech Mnie naśladuje* (Mt 16, 24) oraz pamiętając o wezwaniu: *Lecz wy starajcie się o większe dary: a ja wam wskażę drogę jeszcze doskonalszą* (1 Kor 12, 31).

Zadaniem Wspólnoty jest rozszerzanie Królestwa Bożego przede wszystkim poprzez: budowanie więzi Przyjaźni, wspólną modlitwę, braterską pomoc oraz wzajemne umacnianie w wierze. Dzięki temu Członkowie i Przyjaciele Viatores wspierają się w drodze do Pana i swoją postawą dają świadectwo gorliwości i prawości życia chrześcijańskiego. Spełniając nakaz: *Jeden drugiego brzemiona noście i tak wypełnijcie prawo Chrystusowe* (Ga 6, 2) realizują zadanie apostołskie pozostawione przez Chrystusa: *Tak niech świeci światłość wasza przed ludźmi, aby widzieli dobre wasze uczynki i chwalili Ojca waszego, który jest w niebie* (Mt 5, 16).

Szczególnym charyzmatem Wspólnoty Viatores jest modlitwa wstawiennicza. Obejmowani są nią ludzie, których Pan stawia na drodze Wspólnoty, oraz wszelkie potrzeby Kościoła Powszechnego, a także potrzeby każdej osoby we Wspólnocie. Modlitwa wstawiennicza jest fundamentem życia duchowego Wspólnoty zgodnie ze słowami Pana: *Gdzie bowiem dwaj albo trzej zgromadzeni są w imię moje, tam i ja jestem pośród nich* (Mt 18, 20). Poprzez nią Wspólnota realizuje swój charyzmatu w oparciu o obietnicę Zbawiciela: *Jeśli dwaj z was na ziemi zgodnie o coś prosić będą, to wszystkiego uczyni im mój Ojciec, który jest w niebie* (Mt 18,19).

W rozwijaniu charyzmatu i służbie Kościołowi szczególnym środkiem staje się przedstawiona poniżej Reguła Życia Członków Wspólnoty. Otwierając się na różnorodne dary Ducha Świętego przyjmujący ją ufają, że owoce Bożej łaski w wędrówce Viatores będą dostrzegalne co najmniej w takim stopniu, jaki był udziałem członków Wspólnoty w ciągu kilkunastu lat wspólnej modlitwy poprzedzających wprowadzenie Reguły.

duchowość wspólnoty -----

1. Charakterystycznym elementem duchowości Viatores jest **wędrówka** - Viator znaczy Wędrowiec. Dla Viatores jest to ważne nie tylko dlatego, że Wspólnota narodziła się pośród modlitwy na górskich szlakach. I nie tylko dlatego, że życie chrześcijanina jest wędrówką do domu Ojca. Szczególnym wezwaniem do wędrówki Viatorów są słowa Jezusa wypowiedziane do św. Piotra: „Pójdź za Mną!” (J 21,19). Wędrowanie za Jezusem to posłuszeństwo wobec Mistrza na każdej drodze życia i wszędzie tam, dokąd zechce nas poprowadzić.
2. **Przykazanie miłości** jest najważniejszym przykazaniem i podstawową zasadą chrześcijaństwa. We Wspólnocie Pan wzywa nas do takiej miłości, jaką Sam nas umiłował: *"Przykazanie nowe daję wam, abyście się wzajemnie miłowali, tak jak Ja was umiłowalem."* (J 13,34). Miłość jest owocem Ducha Świętego. Przejawia się w trosce o zbawienie drugiego człowieka, a więc m.in. w modlitwie za inne osoby ze Wspólnoty, pomocy duchowej, osobistej i materialnej. Miłość wyraża się w szczególności: w postawie wdzięczności, przewyżczeniu uprzedzeń, przebaczeniu, czasem braterskim upomnieniu.
3. Jedną z form wzajemnego wspierania się na drodze z Jezusem jest **Towarzystwo Duchowe**. Każdy Viator ma swojego Towarzysza Duchowego, dla którego sam jednocześnie jest Duchowym Towarzyszem. Towarzystwo Duchowe w naszej Wspólnocie zakłada relacje braterskie - nie pełni więc roli kierownictwa duchowego. Towarzysze Duchowi, nie rzadziej niż raz na kwartał, spotykają się na wspólnej modlitwie i rozmowie duchowej. Ma ona na celu odkrywanie Bożego działania we własnym życiu oraz rolę umacniającą i weryfikującą w zakresie życia Regułą. Towarzysze Duchowi dobierani są losowo na okres 1-2 lat.
4. Jednym z najważniejszych charyzmatów Wspólnoty jest **modlitwa wstawiennicza**. Rozecznamy, że do takiej posługi posyła nas Jezus, który pochyla się nad każdą ludzką biedą i jest obecny wśród swojego ludu, wstawiającego się w Jego Imię za braćmi i siostrami. Jesteśmy Mu wdzięczni, że możemy być świadkami Jego wielkich dzieł. Wspólnota służy modlitwą wstawienniczą szczególnie podczas swych spotkań. Jej członkowie codziennie modlą się w intencjach wyznaczanych przez Wspólnotę na poszczególne dni. Modlitwa w intencjach codziennych przyjmuje dowolną formę wybraną indywidualnie.

5. Wspólnota jest otwarta na **charyzmaty**, którymi Duch Święty obdarza Kościół – zarówno zwyczajne jak i te zwane nadzwyczajnymi. Jest powołana do stałego ich rozeznawania, rozwijania i służenia, w miłości i z pokorą, dla chwały Bożej i dobra wspólnego. Zasadniczym miejscem i czasem posługi charyzmatami są spotkania Wspólnoty. Posługiwanie charyzmatami nadzwyczajnymi nie powinno być prowadzone w sposób indywidualny – np. na prośbę poszczególnych członków Wspólnoty – bez pozwolenia Odpowiedzialnego lub Duszpasterza. Rozeznanie charyzmatów i posługa nimi we Wspólnocie podlega Odpowiedzialnemu i Duszpasterzowi, którzy mogą zaproponować poszczególnym osobom konkretne dzieła i zadania zgodne z rozeznanym charyzmatem i powołaniem.
6. **Służba** jest dla każdego członka Wspólnoty wypełnieniem ewangelicznego przykazania miłości i zaproszeniem do dawania z siebie więcej. Służbę realizujemy na trzech poziomach. Po pierwsze, w miejscu życia zgodnie ze swoim życiowym powołaniem np. w rodzinie. Po drugie, w ramach Wspólnoty Viatores poprzez realizację wybranych zadań i posług, udział w diakoniach lub zespołach, a także posługę charyzmatami i osobistymi talentami, w uzgodnieniu z Odpowiedzialnym. Po trzecie, poprzez podejmowanie służby na zewnątrz w Kościele i w świecie, w formie wolontariatu lub innego zaangażowania dostosowanego do indywidualnych predyspozycji i możliwości.
7. Wspólnota Viatores, odpowiadając na wezwanie Zbawiciela, aby głosić Dobrą Nowinę o Królestwie Bożym, podejmuje **działa ewangelizacji**. Poprzez różne sposoby głoszenia i różne środki wyrazu daje świadectwo, że Jezus naprawdę żyje i Królestwo Boże przychodzi w Nim. Świadectwo szczególnie ważne dla tych, którzy choć ochrzczeni, nie spotkali osobiście Jezusa lub zgubili sens wiary. Wspólnota swoimi działaniami ukazuje realną obecność Jezusa w Kościele.
8. Wspólne wędrowanie leżało u podstaw powstania Wspólnoty. Na górskich szlakach rodziła się przyjaźń i potrzeba wspólnej modlitwy. Tę tradycję członkowie Wspólnoty kontynuują organizując, przynajmniej raz w roku, **wyprawę** otwartą dla wszystkich osób związanych z Viatores. Charakter i organizacja wyjazdów mogą przybierać różne formy w zależności od pomysłu organizatorów. Wspólną cechą zawsze pozostają: otwarta możliwość udziału dla osób chętnych ze Wspólnoty, obecność wspólnotowej modlitwy oraz zakaz spożywania napojów alkoholowych.

zasady życia -----

9. Zasady Życia Viatorów

- a) Każdy Viator codziennie:
 - rozpoczyna dzień modlitwą do Ducha Świętego;
 - o godz. 12.00 zawiera siebie, Wspólnotę i Kościół Maryi modlitwą Anioł Pański;
 - o godz. 15.00 zagłębia się w Męce Pańskiej lub modli się Koronką do Bożego Miłosierdzia;
 - spotyka się ze Słowem Bożym;
 - modli się w intencjach ustalonych przez Wspólnotę;
 - podejmuje modlitwę osobistą;
 - robi wieczorny rachunek sumienia jako spotkanie z miłującym i miłosiernym Bogiem.
- b) Jeżeli sytuacja życiowa nie pozwala na wypełnienie któregoś z punktów Zasad Życia o wskazanej porze, Viator stara się go wypełnić w najbliższym możliwym czasie.
- c) Obowiązkiem Viatora jest szczególna dbałość o stan łaski uświęcającej poprzez regularną spowiedź.
- d) Każdy Viator co najmniej raz w tygodniu w dzień powszedni uczestniczy we Mszy Świętej w intencji Wspólnoty oraz intencjach ustalonych przez Wspólnotę na dany dzień.
- e) Obowiązkiem Viatora jest uczestnictwo w spotkaniach modlitewno-formacyjnych oraz Eucharystiach wspólnotowych.
- f) Każdy Viator ma swojego Towarzysza Duchowego.
- g) Co najmniej raz na 6 miesięcy Viatorzy w formie rozmowy lub pisemnie dzielą się swoimi spostrzeżeniami, trudnościami, radościami oraz owocami dotyczącymi wypełniania Reguły.
- h) W uzasadnionych przypadkach Odpowiedzialny lub Duszpasterz może zwolnić czasowo Viatora z wypełniania określonego punktu Reguły.

10. Sprawy organizacyjne Wspólnoty reguluje **Statut Wspólnoty Viatores**.

11. Wspólnotę tworzą Viatorzy oraz Bracia/Siostry w drodze.

Viatorzy: To członkowie, którzy są najpełniej zanurzeni w duchowość Wspólnoty. W sposób uroczysty przyjmują Regułę Viatores i według niej żyją. Stałe realizowanie większych zobowiązań jest dla nich umocnieniem w wierze i dobrym fundamentem do podejmowania posługi w Kościele. Buduje także szczególne przymierze modlitwy i braterstwa stając się jednym z fundamentów jedności Wspólnoty.

Bracia/Siostry w drodze: To członkowie, którzy z różnych powodów nie podejmują życia Regułą. Przestrzegają jej zapisów z pominięciem Zasad Życia opisanych w punkcie pierwszym powyżej. Uczestniczą w pełni w życiu wspólnoty angażując się w jej działania.

12. **Odpowiedzialny**, w myśl Kan. 324 par. 1 KPK, pełni funkcję moderatora Wspólnoty. Odpowiedzialny wybierany jest na okres dwóch lat. Kieruje Wspólnotą, a także reprezentuje ją na zewnątrz.

13. W myśl Kan. 564 KPK, **Duszpasterzem Wspólnoty** jest kapłan, który pełni opiekę duszpasterską nad Wspólnotą. Duszpasterz Wspólnoty pełni funkcję opiekuna duchowego Wspólnoty, który wspomaga Odpowiedzialnego i Diakonię Moderacyjną w wypełnianiu i rozwijaniu charyzmatów Wspólnoty w służbie Kościołowi. Duszpasterz Wspólnoty dba o duchowy rozwój Wspólnoty zgodnie z nauką Kościoła Katolickiego.

14. **Diakonia Moderacyjna** jest kilkusobową grupą członków Wspólnoty, powołaną do wspierania Odpowiedzialnego przez modlitwę oraz rozeznawanie i opiniowanie spraw istotnych dla życia Wspólnoty.

15. We Wspólnocie Viatores istnieją **Diakonie i Zespoły** realizujące wybrane zadania ważne dla całej Wspólnoty lub jej posługi w Kościele. Powołuje je Odpowiedzialny określając zakres działania oraz mianując Prowadzącego. Diakonie to stałe miejsca posługi, istnieją bezterminowo i niezależnie od zmieniającego się składu uczestniczących w nich osób. Zespoły są powoływane doraźnie, na określony czas i w ustalonym składzie, w celu realizacji konkretnego powierzonego zadania.

16. **Spotkania Wspólnoty** odbywają się dwa razy w miesiącu. Jedno z nich to zamknięte spotkanie modlitewno-formacyjne, na którym obecni są członkowie Wspólnoty. Drugie spotkanie to otwarte dla osób z zewnątrz spotkanie eucharystyczno-modlitewne prowadzone przez Duszpasterza i członków Wspólnoty. Ponadto Wspólnota organizuje dwa razy w roku, w okresie Adwentu oraz Wielkiego Postu, dla swoich członków rekolekcje. Obowiązkiem każdego członka Wspólnoty jest uczestniczenie w co najmniej jednych wspólnotowych rekolekcjach w roku.

17. W sprawach dotyczących życia Wspólnoty obowiązuje **posłuszeństwo** wobec Odpowiedzialnego oraz Duszpasterza. Posłuszeństwo dotyczy w szczególności:

- posługi charyzmatami w obrębie działań Wspólnoty;
- sposobu realizacji zadań, posług i organizacji działań Wspólnoty;
- działań podejmowanych w imieniu Wspólnoty i reprezentowania jej na zewnątrz;
- sposobu wykorzystywania wspólnotowych narzędzi komunikacji.

We Wspólnocie zachowujemy postawę szacunku wobec decyzji przełożonych. W razie wątpliwości, w pierwszej kolejności dzielimy się swoją opinią z Odpowiedzialnym, Duszpasterzem lub członkiem Diakonii Moderacyjnej w indywidualnej rozmowie.